

อาหารไทย การแพทย์แผนไทย

เศรษฐกิจบนฐานวัฒนธรรม –

ฐานของความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

จุดแข็งของไทยที่ไม่มีใครสู้ได้ ก็คือ **วัฒนธรรมไทย**

วัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิตร่วมกันของกลุ่มคนที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมหนึ่ง ๆ คนในเขตหนาวกับในเขตร้อนจะมีวิถีชีวิตเหมือนกันไม่ได้ เพราะไม่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมของแต่ละแห่งย่อมแตกต่างกันหลากหลาย ฉะนั้น วิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมจึงมีความหลากหลาย ที่เรียกว่า **ความหลากหลายทางวัฒนธรรม** ไม่ถือว่าวัฒนธรรมของใครดีกว่าใคร วัฒนธรรมของแต่ละแห่งก็เหมาะสมกับแห่งนั้น ๆ

วัฒนธรรมจึงเป็นจุดแข็งเฉพาะตัวของชุมชน ท้องถิ่น กลุ่มน้ำ เผ่าพันธุ์

การพัฒนาควรจะพัฒนาจากจุดแข็งของตัวเอง ไม่ใช่จากจุดอ่อน หรือจากสิ่งที่เราไม่มี หรือไม่คุ้นเคย

การพัฒนาจึงควรเอาวัฒนธรรมเป็นตัวตั้ง เพราะวัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตร่วมกัน หรือภูมิปัญญาที่เลือกสรร กลั่นกรอง ลองใช้ ถ้ายทอดกันมา เป็นสิ่งที่เรารู้จัก เป็นสิ่งที่เราทำได้ดี

อาหารไทยและการแพทย์แผนไทย เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย

ประเทศไทยโชคดีที่สุดที่เป็นประเทศสลักกรรมที่ผลิตอาหารได้เหลือกิน การทำนา ทำไร่ ทำสวน เป็นวัฒนธรรมไทย

อาหารไทยยังเป็นอาหารสุขภาพและอร่อยถูกปากคน จนจัดเป็น ๑ ใน ๕ ของอาหารโลก อันได้แก่ จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส อิตาลี และไทย

ถ้าเรามี**ยุทธศาสตร์อาหาร**ครบวงจร เราจะรวยไม่รู้เรื่อง เป็นเศรษฐกิจจริง และสามารถจัดให้มีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

การแพทย์แผนไทยและสมุนไพรไทยก็เป็นวัฒนธรรมไทย ถ้าทำให้ครบวงจร นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพแล้ว ยังจะสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจอย่างมหาศาล

วัฒนธรรมไทยยังมีอื่น ๆ อีกมาก ซึ่งรวมทั้งสินค้าวัฒนธรรม ศิลปะการแสดง มวยไทย ความอ่อนโยน ซึ่งล้วนนำมาเป็นเศรษฐกิจวัฒนธรรมได้ การท่องเที่ยวก็ถือเป็นเศรษฐกิจวัฒนธรรมที่ใหญ่และกว้างขวาง

เศรษฐกิจวัฒนธรรมจึงควรเป็นฐาน ส่วนเศรษฐกิจอื่นๆ เป็นส่วนเสริม ฐานที่แข็งแรงจะทำให้เศรษฐกิจของเราไม่อ่อนไหววูบวาบเหมือนเศรษฐกิจมาายาคติ

ดร. เวทีวี ศรี